

Crítiques

Boulevard

Amparo Fernández (al centre) és 'la diva' que edipsa els seus companys d'obra.

★★★★★

La Villaruel

Fins al 21 de febrer

Max Vera (Ernest Collado), el director protagonista de *Boulevard*, demana als seus actors que revisin un clàssic de l'alta comèdia cinematogràfica, *Històries de Filadèlfia*, per preparar els seus papers. El mateix va demanar Carol López a Collado i els altres intèrprets de la seva nova comèdia, no tant per copiar el posat frívol i elegant de Tracy –al film, Katharine Hepburn– o el somriure sorneguer de Dexter –Cary Grant–, com per copsar l'atmosfera de diversió i d'indolent felicitat que projectaven a la pantalla. Perquè, aquest cop, López ha renunciat a explorar el *background* dels seus personatges, a aprofundir en les inseguretats d'una jove actriu (Agata Roca), en la rivalitat entre el director d'escena i son germà (Paul Berrondo), etern secundari tant als escenaris com

a la vida real, en l'amargor d'una diva que no vol envellir (Amparo Fernández) o en la inflexibilitat d'una productora sense escrúpols (Marta Pérez) que, irònicament, acaba interpretant una minyona de còfia i davant: la comèdia és aquí l'objectiu principal.

La dramaturga i directora dona les pinzellades justes perquè l'espectador conegui els personatges, però cap opció perquè s'identifiqui amb d'ells. Li serveix, en canvi, una comèdia dinàmica, romàntica, alegre, inspirada, que descobreix els secrets d'una producció teatral –a l'estil de *Pel davant i pel darrera*– i que, en el fons, deliberada o no, és una declaració d'amor al teatre. Aquella atmosfera feliç de la pel·lícula de George Cukor embolcalla un treball rodó, coral i marcat per una complicitat que no només es detecta en la feina dels intèrprets, sinó també en la de l'equip artístic. –*Carne Tierz*